

was determined that the integration of digitalization into the educational process is a necessary condition for the formation of information and digital competence, data skills, communication, critical thinking and other key competencies of future financiers. Recommendations are provided for improving the digital training of financial sector personnel, in particular, updating educational programs taking into account the requirements of the digital economy, introducing specialized software products into training and developing graduates' ability to learn throughout life in conditions of rapid technological change. It is concluded that digitalization is a strategic pedagogical technology that improves the quality of training of financial specialists and ensures the formation of their key competencies in accordance with the challenges of the modern information society.

Key words: *digitalization of education, key competencies, digital competence, financial education, digital technologies, DigComp 2.2, information and digital skills, financial specialists*

Стаття надійшла до редакції 02.03.2025 р.

УДК 796.015.132:355.237]:355.422

DOI [HTTPS://DOI.ORG/10.33989/2075-146X.2025.35.331130](https://doi.org/10.33989/2075-146X.2025.35.331130)

ВІТАЛІЙ КРИВИЧ

ORCID: 0009-0002-5154-625X

Київський інститут національної гвардії України, м. Київ

РОСТИСЛАВ ФЕНІЧ

ORCID: 0009-0005-0756-3353

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ

В статті обґрунтовано методологічні засади професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів у системі вищої військової освіти. Шляхом системного аналізу комплексу літературних джерел доведено, що поняття «професійно-прикладна фізична підготовка» (ППФП) охоплює систему заходів, спрямованих на розвиток фізичних якостей та формування рухових навичок, необхідних для ефективного виконання професійних завдань у конкретній сфері діяльності. Професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх офіцерів є важливим компонентом їхньої загальної військової підготовки, що забезпечує розвиток необхідних фізичних якостей, витривалості та психологічної стійкості. Виділено основні характеристики професійно-прикладної фізичної підготовки: цільова спрямованість; специфічність змісту, функціональність; адаптація до професійного середовища.

Доведено, що ефективність процесу професійно-прикладної підготовки майбутніх офіцерів залежить від дотримання ряду педагогічних принципів, які визначають зміст, методику і організацію тренувань. Відзначено, що у контексті військової освіти поняття «професійно-прикладна фізична підготовка майбутнього офіцера» набуває специфічного змісту: ключова особливість полягає у тому, що фізична підготовка військовослужбовця є не лише важливим складником загальної військової підготовки, а й необхідною умовою боєздатності, що безпосередньо впливає на ефективність виконання бойових завдань. Встановлено, що ППФП майбутніх офіцерів базується на таких педагогічних принципах: професійної спрямованості, системності та послідовності, інтеграції теоретичної та практичної підготовки, адаптивності та варіативності, моделювання реальних умов бойових дій, індивідуалізації та багатofункціональності підготовки.

Ключові слова: *майбутні офіцери, професійно-прикладна фізична підготовка, методологічні підходи, принципи професійно-прикладної фізичної підготовки, моделювання умов бойової діяльності*

Постановка проблеми; її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Актуальність дослідження методологічних засад професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів у системі вищої військової освіти обумовлена зростаючими вимогами до фізичної підготовленості військовослужбовців у сучасних умовах. Динаміка воєнних конфліктів, необхідність швидкого прийняття рішень у стресових ситуаціях, а також витривалість при тривалих фізичних і

психологічних навантажень потребують перегляду традиційних підходів до фізичної підготовки у військовій освіті. Окрім цього, актуальним є впровадження сучасних педагогічних технологій, індивідуалізація тренувального процесу, використання цифрових інструментів для моніторингу фізичних показників, а також залучення новітніх методик фізичної підготовки, які довели свою ефективність у бойових умовах. Досвід сучасних збройних конфліктів демонструє, що фізична витривалість і здатність діяти в умовах підвищеного фізичного та психологічного навантаження є ключовими факторами успішного виконання бойових завдань. Тому важливим завданням є систематизація та адаптація цього досвіду до навчальних програм військових закладів освіти.

Не менш значущим є наукове обґрунтування методичних підходів, що використовуються у фізичній підготовці майбутніх офіцерів, оскільки наразі низка аспектів цієї підготовки базуються на традиційних методах, які не завжди враховують сучасні досягнення у сфері педагогіки, фізіології, спортивної науки та військової психології, що актуалізує необхідність перегляду методологічних засад фізичної підготовки з урахуванням новітніх досліджень та актуальних вимог військової служби.

Таким чином, дослідження методологічних засад професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів у системі вищої військової освіти є актуальним, оскільки спрямоване на підвищення ефективності фізичної підготовки курсантів, впровадженню інноваційних методик тренувань, оптимізації навчального процесу у військових ЗВО, а також підготовці військових кадрів, здатних ефективно діяти в реальних бойових умовах.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Аналіз публікацій, присвячених професійно-прикладній фізичній підготовці військовослужбовців, дозволяє визначити ключові напрями наукових досліджень у цій сфері. Історичний аналіз розвитку професійно-прикладної фізичної підготовки здійснено у роботах Н. Бореяка, аналіз професійно-прикладної фізичної підготовки студентів у контексті освітнього процесу проведено у монографії Л. Пилипея (Бореяко, 2006; Пилипей, 2009). Учені розглядають особливості фізичної підготовки майбутніх офіцерів в умовах, що максимально імітують бойову діяльність (Хоменко, Феніч, 2023); аналізують фізичні навантаження військовослужбовців у сучасному бою, наголошуючи на важливості функціональної витривалості та адаптації до екстремальних умов (Воронцов, Романчук, Ролук, Яворський, 2017); розробляють діагностичну модель оцінювання готовності військових спеціалістів до управління фізичною підготовкою, що є важливим для ефективного навчального процесу у військових закладах освіти (Кирпенко, Піддубний, Кондратюк, 2012). У дослідженнях О. Піддубного розроблено методологічний підхід до класифікації військовослужбовців ЗСУ залежно від вимог військово-професійної діяльності до їх фізичного стану, що дозволяє індивідуалізувати фізичну підготовку (Піддубний, 2009); у роботі С. Романчука досліджено рівень фізичної підготовленості військовослужбовців у бойових умовах, що дозволяє виявити ключові фактори, що впливають на боєздатність підрозділів (Романчук, 2015). Учені також здійснюють порівняльний аналіз фізичної підготовленості курсантів різних спеціальностей, що допомагає виявити особливості фізичної підготовки залежно від майбутньої військової спеціалізації (Климович, Романчук, Шлямор, 2012). Вітчизняними дослідниками розроблено шляхи вдосконалення спеціальних фізичних якостей військовослужбовців через сучасні методики фізичного виховання (Одеров, Романчук, Людовик, 2022; Римар, Золочевський, Зонов, 2024).

Проведений аналіз наукових публікацій показує, що дослідження у сфері професійно-прикладної фізичної підготовки військовослужбовців охоплюють широкий спектр питань, зокрема моделювання бойових умов у фізичній підготовці, класифікацію військовослужбовців за рівнем фізичної підготовки, розробку методів оцінювання фізичної готовності, впровадження сучасних методик фізичного виховання.

Водночас залишаються невирішені проблеми, які потребують подальшого наукового осмислення. Потребує розширення дослідження методологічних підходів та принципів організації фізичної підготовки майбутніх офіцерів, зокрема з урахуванням індивідуальних особливостей та військової спеціалізації. Саме ці аспекти стануть предметом розгляду у нашій статті, яка спрямована на розробку оптимальної моделі професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів, що враховуватиме сучасні методологічні підходи, специфіку військово-професійної діяльності та новітні технологічні можливості.

Мета статті полягає у науковому обґрунтуванні та систематизації методологічних засад професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів в системі вищої військової освіти України.

Викладення основного матеріалу дослідження. Проведений аналіз літературних джерел дозволив встановити, що поняття «професійно-прикладна фізична підготовка» (ППФП) охоплює систему заходів, спрямованих на розвиток фізичних якостей та формування рухових навичок, необхідних для ефективного виконання професійних завдань у конкретній сфері діяльності (Пилипей, 2009). Удосконалення процесу професійно-прикладної фізичної підготовки курсантів має базуватися на врахуванні цілей та вимог військово-професійної діяльності, водночас акцентуючи увагу на формуванні внутрішньої мотивації майбутніх військовослужбовців до регулярних занять фізичною, тактичною та вогневою підготовкою, а також на систематичному коригуванні їхнього психофізіологічного стану (Римар, Золочевський, Зонов, Матвейко, Ткачук, Людовик, Данилішин, 2024).

Важливим аспектом професійно-прикладної фізичної підготовки є її функціональність, вона не обмежується лише покращенням фізичної форми, а сприяє підвищенню витривалості, сили, координації, швидкості реакції та психофізіологічної стійкості в умовах професійної діяльності. Крім того, у процесі підготовки значну увагу приділяють адаптації фізичних навантажень до реальних робочих чи бойових умов, зокрема імітації середовища, у якому виконується професійна діяльність. У контексті військової освіти поняття «професійно-прикладна фізична підготовка майбутнього офіцера» набуває специфічного змісту, його ключова особливість полягає у тому, що фізична підготовка військовослужбовця є не лише важливим складником загальної військової підготовки, а й необхідною умовою боєздатності, що безпосередньо впливає на ефективність виконання бойових завдань (Кирпенко, Піддубний, Кондратюк, 2012).

В процесі наукового пошуку встановлено, що професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх офіцерів охоплює кілька взаємопов'язаних специфічних характеристик:

- поєднання фізичної та військово-професійної підготовки – на відміну від цивільних спеціальностей, де фізична підготовка виконує допоміжну функцію, у військовій справі вона є ключовим елементом боєздатності; фізична витривалість, сила, швидкість і стресостійкість безпосередньо впливають на ефективність виконання бойових завдань;
- імітація реальних бойових умов – офіцерська ППФП включає вправи, що моделюють дії у стресових ситуаціях: біг у повному спорядженні, подолання перешкод, виконання вправ після фізичного виснаження, навчання в умовах обмеженої видимості тощо; важливим компонентом є тренування під навантаженням (робота в бронежилеті, з важким озброєнням, у несприятливих погодних умовах);
- психофізіологічна підготовка – військовий офіцер не лише виконує фізичні дії, а й керує підлеглими, приймає рішення в екстремальних ситуаціях, тож його фізична підготовка має включати стресові випробування, навички концентрації та емоційної стійкості під час фізичних навантажень;
- педагогічний складник ППФП – майбутній офіцер повинен не тільки бути фізично розвиненим, а й володіти методикою організації фізичної підготовки у військовому підрозділі, що означає, що в межах його професійно-прикладної підготовки він набуває навичок планування, контролю та мотивації підлеглих щодо занять фізичною культурою і спортом;
- індивідуалізація та функціональність – програми фізичної підготовки майбутніх офіцерів розробляються з урахуванням військової спеціальності – залежно від роду військ, особливостей виконання бойових завдань та функціонального навантаження на військовослужбовця, структура фізичної підготовки може змінюватися (Римар, Золочевський, Зонов, Матвейко, Ткачук, Людовик, Данилішин, 2024; Романчук, 2015).

Наступним етапом нашого дослідження є визначення системи методологічних підходів до організації професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів. Як базові, розглядаємо системний, діяльнісний, компетентнісний, індивідуально-диференційований та технологічний підходи.

Одним із ключових підходів нами визначено системний підхід, що розглядає фізичну підготовку як цілісну систему, складові якої взаємопов'язані та підпорядковані єдиній меті – забезпеченню фізичної готовності військовослужбовців до виконання службових завдань. Він передбачає комплексний розвиток усіх фізичних якостей, необхідних у бойовій діяльності, інтеграцію теоретичних і практичних аспектів навчання, а також поетапне збільшення навантажень відповідно до рівня підготовленості курсантів.

Важливим у контексті завдань дослідження є діяльнісний підхід, який орієнтує процес підготовки на активну фізичну діяльність, що максимально наближена до реальних бойових умов. Він передбачає виконання вправ, які моделюють військово-тактичні дії, зокрема пересування під навантаженням, подолання перешкод, рукопашний бій, роботу у стресових ситуаціях та за обмежених ресурсів.

Відповідно до положень компетентнісного підходу фізична підготовка розглядається не як самостійний компонент, а як складова загальної професійної компетентності майбутнього офіцера. ППФП в цьому аспекті передбачає формування вмінь та навичок, необхідних для виконання військових завдань, розвиток фізичних і когнітивних характеристик, що забезпечують ефективне керівництво підрозділом, ухвалення рішень у бойових умовах та збереження психологічної стійкості. Згідно цього підходу фізична підготовка фахівця тісно пов'язана з військово-професійними дисциплінами, зокрема тактичною підготовкою, військовою медициною, військовою психологією.

Положення індивідуально-диференційованого підходу орієнтовані на врахування особливостей кожного курсанта та його військової спеціалізації, оскільки різні військові професії потребують специфічної фізичної підготовки, важливо забезпечити персоналізований підхід до тренувань, який передбачає адаптацію фізичних навантажень відповідно до рівня підготовленості, функціональних можливостей організму та специфіки майбутньої служби.

Сучасна військова освіта активно використовує технологічний підхід, що передбачає застосування новітніх методик і цифрових технологій у процесі фізичної підготовки. Це може включати використання електронних засобів моніторингу фізичного стану, програмного забезпечення для аналізу рухової активності, тренувальних симуляторів, що дозволяють моделювати бойові ситуації. Такі технології не

лише підвищують ефективність фізичної підготовки, а й забезпечують її контрольованість, наочність та можливість коригування навантажень у режимі реального часу.

Професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх офіцерів базується на низці педагогічних принципів, які визначають ефективність цього процесу, вони спрямовані на формування у військових високого рівня фізичної готовності, витривалості, сили, швидкості та координації, необхідних для виконання службових обов'язків у складних умовах (Хоменко, Феніч, 2023).

Принцип професійної спрямованості – фізична підготовка має бути тісно пов'язана з реальними умовами військової служби, вправи повинні імітувати бойові дії, включати тактичні завдання, а також розвивати навички, що безпосередньо впливають на ефективність виконання військових обов'язків. Це передбачає використання специфічних фізичних вправ, що моделюють пересування з вантажем, роботу зі зброєю, подолання перешкод і виживання в екстремальних умовах.

Принцип системності та послідовності – підготовка має бути структурованою, з поступовим нарощуванням навантажень; початковий рівень фізичної підготовленості курсантів визначає стартові вимоги, а подальше ускладнення тренувань дозволяє досягати стабільного розвитку фізичних якостей; важливо, щоб заняття мали чітку періодизацію, включали етапи підготовки, відновлення та адаптації організму до навантажень.

Принцип інтеграції теоретичної та практичної підготовки підкреслює необхідність поєднання фізичних вправ із теоретичним навчанням, курсанти повинні володіти знаннями з фізіології, анатомії, методики тренувального процесу, що дозволяє їм самостійно контролювати рівень навантажень, уникати травматизму та розуміти принципи ефективного розвитку фізичних якостей. У цьому аспекті також важливим є аналіз фізичних показників, що дає змогу індивідуального коригування програм підготовки.

Принцип адаптивності та варіативності полягає у необхідності змінювати методи тренувань відповідно до індивідуальних фізичних можливостей, умов підготовки та завдань, що стоять перед військовослужбовцями; військова діяльність передбачає функціонування в різних кліматичних і рельєфних умовах, що потребує відповідного коригування тренувальних програм.

Принцип моделювання реальних умов бойових дій передбачає створення під час тренувань ситуацій, максимально наближених до реальних бойових обставин; це може включати фізичні вправи в умовах обмеженої видимості, підвищеного шумового навантаження, роботи у складі підрозділу з дотриманням тактичних вимог; важливим також є навчання роботи в умовах втоми, нестачі кисню або з вагою спорядження, що моделює реальні фізичні виклики на полі бою.

Окремо варто виділити принцип індивідуалізації, який передбачає врахування фізичних можливостей, психофізіологічних особливостей та рівня підготовленості кожного курсанта; диференційований підхід до навантажень дозволяє уникати перевтоми або недостатньої ефективності тренувального процесу. Кожен військовий має отримувати персоналізовані рекомендації щодо навантажень, методів відновлення та оптимізації тренувального режиму.

Принцип багатофункціональності підготовки орієнтований на всебічний розвиток фізичних якостей; окрім стандартних складових, таких як сила і витривалість, увага приділяється розвитку координації, швидкості реакції, мобільності, що є критично важливими у військових умовах. Крім того, фізична підготовка має бути тісно пов'язана з психологічною та тактичною підготовкою, оскільки ефективність військовослужбовця визначається не лише його фізичною формою, а й здатністю приймати правильні рішення під тиском, працювати у команді та адаптуватися до швидкозмінних обставин.

Таким чином, професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх офіцерів ґрунтується на комплексному підході, що поєднує сучасні педагогічні принципи з урахуванням особливостей військової служби. Її ефективність забезпечується цілеспрямованістю, систематичністю, адаптивністю та інтеграцією фізичних і теоретичних аспектів, що сприяє формуванню висококваліфікованих, фізично розвинених і психологічно стійких військовослужбовців.

Висновки. Проведене дослідження дозволило встановити, що професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх офіцерів є багатокомпонентною системою, що поєднує розвиток фізичних якостей, адаптацію до реальних бойових умов та формування професійно важливих навичок. Визначено, що специфіка професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів проявляється у таких характеристиках, як поєднання фізичної та військово-професійної підготовки, імітація реальних бойових умов, формування психофізіологічної стійкості, розвиток педагогічних компетентностей та індивідуалізація фізичних навантажень відповідно до військової спеціалізації.

Дослідження методологічних підходів дозволило визначити, що ефективна організація професійно-прикладної фізичної підготовки має ґрунтуватися на системному, діяльнісному, компетентнісному, індивідуально-диференційованому та технологічному підходах. Визначено основні педагогічні принципи, що забезпечують ефективність фізичної підготовки офіцерів: професійної спрямованості, системності та послідовності, інтеграції теоретичної і практичної підготовки, адаптивності, моделювання реальних бойових умов, індивідуалізації та багатофункціональності фізичного розвитку.

Перспективи подальших досліджень цієї теми передбачають удосконалення методичних підходів до організації професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх офіцерів, впровадження

інноваційних технологій у тренувальний процес, розробку ефективних методик оцінювання фізичної готовності та вивчення впливу фізичної підготовки на бойову ефективність і психологічну стійкість військовослужбовців.

Список використаних джерел

- Борейко, Н. Ю. (2006). Історичний аналіз системи професійно-прикладної фізичної підготовки студентів. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*, 9, 33-38.
- Воронцов, О., Романчук, С., Ролюк, О., Яворський, А. (2017). Фізичні навантаження військовослужбовців у сучасному бою. *Український журнал медицини, біології та спорту*, 90, 47-52.
- Кирпенко, В. М., Піддубний, О. Г., Кондратюк, В. І. (2012). Діагностична модель визначення ступеня готовності військових фахівців до управління процесом фізичної підготовки. *Вісник Національного університету оборони України*, 1 (26), 30-35.
- Климович, В., Романчук, В., Шлямор, І. (2012). Порівняльний аналіз фізичної підготовленості курсантів ВНЗ Сухопутних військ різних спеціальностей. *Молода спортивна наука України*, 16, 2, 166-170.
- Одеров, А., Романчук, С., Людовик, Т., Фіщук, І., Свищ, Я., Пилипчак, І., Дух, Т., Лашта, В. (2022). Удосконалення спеціальних якостей військовослужбовців засобами фізичного виховання. *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини*, 26, 135-140.
- Пилипей, Л. П. (2009). *Професійно-прикладна фізична підготовка студентів*: монографія. Суми.
- Піддубний, О. Г. (2009). Методологічні підходи до класифікації військовослужбовців ЗСУ за професійними угрупованнями залежно від вимог військово-професійної діяльності до їх фізичного стану. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 5: Педагогічні науки: реалії та перспективи*, 14, 172-176.
- Римар, О., Золочевський, В., Зонов, О., Матвейко, О., Ткачук, О., Людовик, Т., Данилішин, І. (2024). Професійно-прикладна фізична підготовка як основний вид військово-професійної діяльності курсантів. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури*, 3 (175), 149-153.
- Романчук, С. В. (2015). Дослідження фізичної підготовленості військовослужбовців під час ведення бойових дій. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури*, 15, 316-319.
- Хоменко, П. В., Феніч, Р. В. (2023). Професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх офіцерів в умовах моделювання умов бойової діяльності. *Педагогічні науки*, 82, 35-39.

References

- Boreiko, N. Yu. (2006). Istorychnyi analiz systemy profesiinoprykladnoi fizychnoi pidhotovky studentiv [Historical analysis of the system of professional and applied physical training of students]. *Pedahohika, psykholohiia ta medyko-biologichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu [Pedagogy, psychology and medical and biological problems of physical education and sports]*, 9, 33-38 [in Ukrainian].
- Khomenko, P. V., & Fenich, R. V. (2023). Profesiino-prykladna fizychna pidhotovka maibutnikh ofitseriv v umovakh modeliuvannia umov boiovoi diialnosti [Professional and applied physical training of future officers in conditions of simulation of combat conditions]. *Pedahohichni nauky [Pedagogical Sciences]*, 82, 35-39 [in Ukrainian].
- Klymovych, V., Romanchuk, V., & Shliamor, I. (2012). Porivnialnyi analiz fizychnoi pidhotovlenosti kursantiv VNZ Sukhoputnykh viisk riznykh spetsialnostei [Comparative analysis of physical fitness of cadets of the Land Forces universities of various specialties]. *Moloda sportyvna nauka Ukrainy [Young sports science of Ukraine]*, 16, 2, 166-170 [in Ukrainian].
- Kyrpenko, V. M., Piddubnyi, O. H., & Kondratiuk, V. I. (2012). Diahnostychna model vyznachennia stupenia hotovnosti viiskovykh fakhivtsiv do upravlinnia protsesom fizychnoi pidhotovky [Diagnostic model for determining the degree of readiness of military specialists to manage the physical training process]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu oborony Ukrainy [Bulletin of the National Defense University of Ukraine]*, 1 (26), 30-35 [in Ukrainian].
- Oderov, A., Romanchuk, S., Liudovyk, T., Fishchuk, I., Svyshch, Ya., Pylypchak, I., Dukh, T., & Lashta, V. (2022). Udoskonalennia spetsialnykh yakostei viiskovosluzhbovtiv zasobamy fizychnoho vykhovannia [Improving the special qualities of military personnel through physical education]. *Visnyk Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Fizychno vykhovannia, sport i zdorovia liudyny [Bulletin of the Ivan Ohienko Kamianets-Podilskyi National University. Physical Education, Sports and Human Health]*, 26, 135-140 [in Ukrainian].
- Piddubnyi, O. H. (2009). Metodologichni pidkhody do klasyfikatsii viiskovosluzhbovtiv ZSU za profesiinymy uhrupovanniamy zalezno vid vymoh viiskovo-profesiinoi diialnosti do yikh fizychnoho stanu [Methodological approaches to the classification of military personnel of the Armed Forces of Ukraine by professional groups depending on the requirements of military-professional activity for their physical

condition]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Serii 5: Pedagogichni nauky: realii ta perspektyvy* [Scientific Journal of the National Polytechnic University named after M. P. Dragomanov. Series 5: Pedagogical Sciences: Realities and Prospects], 14, 172-176 [in Ukrainian].

Pylypei, L. P. (2009). *Profesiino-prykladna fizychna pidhotovka studentiv* [Professional and applied physical training of students]: monohrafiia. Sumy [in Ukrainian].

Romanchuk, S. V. (2015). Doslidzhennia fizychnoi pidhotovlenosti viiskovosluzhbovtsiv pid chas vedennia boiovykh dii [Research on the physical fitness of military personnel during combat operations]. *Naukovyi chasopys NPU im. M. P. Drahomanova. Serii 15: Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoi kultury* [Scientific Journal of the National Physical Education University named after M. P. Dragomanov. Series 15: Scientific and Pedagogical Problems of Physical Culture], 15, 316-319 [in Ukrainian].

Rymar, O., Zolochivskyi, V., Zonov, O., Matveiko, O., Tkachuk, O., Liudovik, T., & Danylishyn, I. (2024). *Profesiino-prykladna fizychna pidhotovka yak osnovnyi vyd viiskovo-profesiinoi diialnosti kursantiv* [Professional and applied physical training as the main type of military and professional activity of cadets]. *Naukovyi chasopys Ukrainshoho derzhavnoho universytetu imeni Mykhaila Drahomanova. Serii 15: Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoi kultury* [Scientific Journal of the Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University. Series 15: Scientific and Pedagogical Problems of Physical Culture], 3 (175), 149-153 [in Ukrainian].

Vorontsov, O., Romanchuk, S., Roliuk, O., & Yavorskyi, A. (2017). Fizychni navantazhennia viiskovosluzhbovtsiv u suchasnomu boiu [Physical demands of military personnel in modern combat]. *Ukrainskyi zhurnal medytsyny, biolohii ta sportu* [Ukrainian Journal of Medicine, Biology and Sports], 90, 47-52 [in Ukrainian].

KRYVYCH V.

Kyiv Institute of the National Guard of Ukraine, Kyiv, Ukraine

FENICH R.

Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University, Ukraine

METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF PROFESSIONAL AND APPLIED PHYSICAL TRAINING FOR FUTURE OFFICERS IN HIGHER MILITARY EDUCATION

This article presents a comprehensive analysis of the methodological principles underlying professional and applied physical training (PAPT) of future officers within the system of higher military education. Utilizing a systematic review of relevant scientific literature, the study defines PAPT as an integrated system of measures designed to enhance physical capabilities and develop motor skills essential for the effective execution of professional tasks in specific military contexts.

The research highlights the pivotal role of PAPT as a fundamental component of military training, ensuring the development of key physical attributes, endurance, and psychological resilience necessary for operational effectiveness. Particular attention is given to the defining characteristics of PAPT, including its goal-oriented nature, specificity of content, functional significance, and adaptability to the demands of the professional military environment.

The findings contribute to the theoretical and practical discourse on optimizing the physical training of future officers, emphasizing its importance in enhancing combat readiness and professional performance. The study's conclusions may serve as a foundation for further research and the development of evidence-based strategies for improving physical training programs in military education institutions.

This study presents a comprehensive examination of the methodological principles governing professional and applied physical training (PAPT) of future officers within the system of higher military education. Through a systematic analysis of scientific literature and empirical research, PAPT is conceptualized as an integrated system of measures aimed at developing essential physical qualities, enhancing endurance, and cultivating motor skills necessary for the effective execution of professional tasks in military environments.

The research identifies PAPT as a fundamental component of military training, directly contributing to the development of key physical attributes, psychological resilience, and overall combat readiness. The study emphasizes the significance of a structured methodological approach in shaping the training process and highlights five key methodological principles: the systemic, activity-based, competency-based, individual-differentiated, and technological approaches. These approaches collectively ensure a targeted and adaptive training framework that aligns with the specific demands of military service.

Furthermore, the study establishes that the effectiveness of PAPT is contingent upon adherence to a set of pedagogical principles that define its content, methodology, and organizational structure. The core pedagogical principles underpinning PAPT include professional orientation, systematicity and continuity, integration of theoretical and practical components, adaptability and variability, simulation of real combat conditions, individualization, and multifunctionality.

The findings of this research contribute to the theoretical and practical understanding of military physical training by offering an evidence-based framework for optimizing the physical preparedness of future officers. The proposed methodological principles provide a foundation for enhancing military training programs, ensuring their alignment with contemporary operational requirements and the evolving challenges of modern warfare.

Key words: future officers, professional and applied physical training, methodological approaches, principles of professional and applied physical training, combat environment modeling

Стаття надійшла до редакції 05.02.2025 р.